

1421) заповядва изграждането на теке, месчид (малка джамия), завие и подчинява като вакъфи седем села. От имотите на текето остават топонимите Дервишки герен и Дервишка могила край с. Полско Пъдарево и Дервишки рът и Дервишки топрак край с. Омарчево. (Дечев 2008: 271-272) На текето всички аяни ходили на поклонение с почит. А над гроба на Кадемли Баба висял кавал - над главата му. (Койчев 1997: 14-15).

Налице са сведения, че на върха на Светилийските възвишения, където е Тикята, в античността е имало старо тракийско светилище, а през средновековието там е изграден християнски храм и средновековна крепост, разрушени при османското нашествие, но по-късно българското население построява манастир с патрон Свети Илия. (Райчевски 2008:166) До около 1960 година около Бабунар и Текето е ставал голям събор на Илинден, на който се събират хора от близки и далечни селища, преспиват там, пият вода от извора, вземат от нея за вкъщи, връзват конци от дрехите и по храстите, оставят дарове (животни, дрехи, жито, колят курбани, палят свещи. (Василев 2010:31; Райчевски 2008: 166) „Има стаи за нощуване - там преспивали за да са лекуват, хора с недъзи вярвали, че ще слезе Свети Илия да ги лекува.”¹ Мюсюлманите също идват тук, но на Гергьовден (Хъдърлез), също колят курбани, устройват борби (дори има място с такова наименование - Гюреша, напоследък на този ден идват циганите мюсюлмани (Василев 2010:31, 24) Българите също променят впоследствие деня на посещението си тук - на Великден, на втория ден на Великден. (Василев 2010: 25) Мой запис също потвърждава тази промяна: „Сега на Великден са ходи. Влизам в Текето от изток, обръщаме се на изток - там има две малки нишички от двете страни и в тях има икони,

¹ Инф: Донка Петкова Петрова, р. 1959 г., висше, агроном, читалищен секретар в с. Полско Пъдарево